

ΕΤΟΣ ΣΤ'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 262

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20 Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεία τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Φεβρουαρίου 1884.

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

Καθὼ λέγεται διερχόμεθα ἡμέρας ἀπόκρεω. Ἀλλὰ λέγεται μόνον. Ἀπεναντίας ἐν τῇ πραγματικότητι ἄγομεν νηστείαν φαιδρότητας, σαρακοστήν εὐφύας, ἀποχὴν πνεύματος ἀληθῶς ἀποκρηάτικου καὶ κινήσεως ἀνθρωπίνης.

Ἀγαθὴ τύχη!

Φαίνεται ὅτι ἐδαρύνθη πλέον ὁ κόσμος νὰ νομίζῃ αὐταπατάμενος ὅτι καθ' ὄλον τὸ ἄλλο ἔτος σωφρονεῖ, ἀφιερώνει δὲ δέκα ἢ δεκαπέντε μόνον ἡμέρας εἰς τὴν τρέλλαν· διότι αἱ ἡμέραι αὐταὶ ἐλάχιστα διαφέρουν τῶν λοιπῶν.

Ἐσωφρονεῖ ὁ ἀρχαῖος κόσμος καθ' ὄλον τὸ ἄλλο ἔτος, σχετικῶς πρὸς τὴν παραφροσύνην τῆς εὐθυμίας, εἰς ἣν παρεδίδοτο κατὰ τὰ Κρόνια του. Ἐσωφρονουν οἱ ἀπολαυστικοὶ Ῥωμαῖοι ἔδλους τοὺς λοιποὺς μῆνας, συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἀκολασίαν, τὴν μέθην καὶ τὴν κραιπάλην, αἰτίνες κατὰ τὸν μῆνα τῶν Σατουρναλίων τῶν ἀπελεύοντο ἀγαλίνωτοι ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Ῥώμης καὶ ἔσυρον αὐτὴν εἰς τὸν διαβολικὸν τῶν στρόβιλον παραπαίουσαν καὶ κονδυλοῦσαν, ἀπεκτίνουν αὐτὴν διὰ τοῦ πότου καὶ ἔλουν τὴν ζώνην αὐτῆς ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ.

Ἄλλ' ὑπὸ τὸν τύπον, ὅφ' ὄν ὁ νεώτερος κόσμος ἠγνόησε τὴν Ἀπόκρεω, αὐτὴ εἶνε περιττὴ, ἀφοῦ τοιαύτῃ Ἀπόκρεως εἶνε ἔδος αὐτοῦ ὁ βίος, βίος προσωπιδόφορος, βίος κατὰ συνθήκην, βίος ἀπεψιλωμένος πάσης φυσικότητος, γυμνὸς πάσης ἀληθείας.

Ἀπόκρεως, ὅπως τὴν ἠγνόουν οἱ παλαιοί, ἐσήμαινε νὰ φανῆς μὴὰ φορὰ τὸ χρόνο, ὅτι εἴσαι, ν' ἀποκαλυφθῆς τὸ τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, νὰ ἐπιδείξῃς ἀπὸπλάγιμένον τῆς σαρκίνης προσωπίδος του τὸν ἐν σοὶ ἄγγελον ἢ κτήνος. Ἡ Ἀπόκρεως τῶν νεωτέρων εἶνε νὰ φανῆς ὅτι δὲν εἴσαι. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε ἡ συνήθη, ἡ ἀπαράδατος τροχιά τῆς ζωῆς; Χρειαζεται ἰδιαιτέρον χρονικὸν διάστημα διὰ νὰ ὑποκριθῇ τὸν σπουδαῖον ὁ γελῶς, τὸν σοφὸν ὁ Καζάζης, τὸν τίμιον ὁ προαγωγὸς, διὰ νὰ παρουσιασθῇ τις εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων ὡς πατριώτης, ὡς δημοκράτης, ὡς Λομβάρδος, ὡς γαίδαρος, διὰ νὰ ἐπιδειχθῇ τὸ μηδενικὸν μετὰ τὴν ἀξίαν τῆς χιλιάδος, διὰ νὰ προβάλλῃ ἀναγράφητος κεφαλὴν λογίου νέου, ἐνῶ αὐτὰ ἔλα συλλήβδην εἶνε τὰ ποιητικὰ πετράδια, ἀπὸ τῶν ὁποίων τὴν συναρμογὴν ἀποτελεῖ-

ται τὸ μωσαϊκὸν τῆς ὑπάρξεως; Εἶνε ἀνάγκη νὰ λέγεται ὅτι ἐπὶ ὀρισμένον καιρὸν ἐπιτρέπεται ἡ βασιλεία τῆς ὑποκρισίας, ἐνῶ αὐτὴ κυριαρχεῖ καὶ τοῦ τελευταίου δευτερολέπτου πάσης ἡμέρας τοῦ ἔτους; Μήπως φέρεῖ ποτὲ κανεὶς ἀπαραμύρφωτα τὰ μούτρα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἔδωκεν ἡ φύσις; Μήπως ἡ μύτη τοῦ Λομβάρδου δὲν εἶνε μύτη Πουλταινέλλα, μετημψισμένη ἐπὶ διετίαν ἤδη εἰς ὑπουργικὴν; Μήπως ὁ Τρικούπης δὲν προσπαθεῖ νὰ καταφέρῃ τὴν Βουλὴν νὰ τοῦ ψηφίσῃ τὰ νομοσχέδιά του καὶ ἐκτὴ νὰ τῆς κάμῃ ἐκείνος δὲν ρουσφέτια τῆς; Μήπως ὁ Δουζίνης διαρκῶς δὲν πιστεύει ὅτι θὰ γείνη πρόεδρος τῆς τριανταμελοῦς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Μακράκης ὅτι θ' ἀνιδρύσῃ τὴν Χριστοκρατίαν; Δὲν ἐναλλάσσει καθ' ἐκάστην μορφήν ὑπουργικὴν καὶ ἐπαναστάτου τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα», χρώμα τὰ γένεια τοῦ κ. ***, γάντια τὰ χέρια τοῦ Καζάζη; Δὲν φορεῖ ποτὲ ὑψηλὸν πῖλον καὶ ποτὲ ρεμπόμπικαν ὁ Κοσσονάκος καὶ δὲν μᾶς παρουσιάζεται ποτὲ μετὰ ῥάκη καὶ ποτὲ ἡ quatres épingles ὁ Σταμούλης; Δὲν ἀνοστολογοῦν αἱ λεγόμεναι σπουδαῖαι ἐφημερίδες καὶ δὲν περιβάλλονται τὴν μάσκαν τῆς σπουδαιότητος αἱ καλούμεναι σατυρικαί; Καὶ ἐπὶ τέλους ἔλα αὐτὰ, τὰ ὁποῖα ἀκούετε τὸρα ἀπὸ ἐμέ, δὲν τὰ εἶπαν καὶ τὰ ἐπανελάσαν χίλιοι δύο ἄλλοι προήτερα, ἐγὼ δὲ σᾶς τὰ σεβρίρω μετὰ τὴν μάσκαν τῆς πρωτοτυπίας;

Ἀπόκρεως ἀπόκρεω τὰ πάντα ἀπόκρεως!

***

Δὲν πιστεύω ὅμως τοιαῦται σοβαραὶ φιλοσοφικαὶ σκέψεις νὰ ἠνάγκασαν τὸν λαὸν τῆς καλῆς μας πρωτεύουσας νὰ μὴ ἑορτάσῃ τὴν Ἀπόκρεω. Διότι βεβαίως Ἀπόκρεως δὲν ἦτο ἡ τῆς παρασμένης Κυριακῆς, καθ' ἣν ὁ οὐρανὸς μόνος τὸ γλεντοῦσεν, ἐπιδεικνύων τὴν γλυκυτέραν ὄφιν του, καταυγαζομένην ὑπὸ φωτεινοτάτου μειδιάματος, ἀπορρίψας μακρὰν καὶ τὸ παραμικρὸν τεμάχιον τοῦ νεφελάδου δομινοῦ του, ἔδος ζωῆ καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλίας καὶ ποίησις, ἐνῶ ἀπεναντίας κάτω ἡ γῆ μας ἠγωνίζετο οἰοῖται ἐκ πείσματος νέντιτάξῃ εἰς τὴν φαίδρότητά του ὄλην τὴν σάχλαν τῆς, εἰς τὴν γλυκύτητά του ὄλην τὴν ἀηδίαν τῆς, εἰς τὰς χρυσὰς ἀκτίνας του ὄλα τὰ κουρέλια καὶ τὰποφόρια τῆς Πλάκας καὶ τοῦ Ψυρρῆ, τῆς μουτζούρες, τὸ πληκτικὸν πάνε κ' ἔλα τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τὴν γενικὴν ἐκθεσὶν ὄλων τῶν ἀθηναϊκῶν ἀσχημιῶν ἐπὶ τῶν κυριωτέρων δρόμων καὶ τὴν φασουλοβροχὴν τῶν Χαρτείων.

***

Ὅλη αὐτὴ ἡ τοιοῦτου εἶδους κίνησις ἠμποροῦσε βεβαίως νὰ γεννηθῇ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ παρατηρητοῦ τὴν ἰδέαν συνεδριάσεως τῆς βουλῆς, παραδόσεως τοῦ Καζάζη, προπυλαίων χρηματιστηρίου ἢ

παρκατάστας του Ιπποδρομίου Δερσέν, αλλά βεβαίως δὲν ἐγέννη τὴν ἰδέαν Ἀποκρηῆς.

Ἡ Ἀποκρηὶς ἐκοιμᾶτο ὑπὸν βαθῶν, νανουρίζομένη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ συνεδριαζούσῃ βουλῇ λόγων τοῦ Στράτου καὶ τοῦ Δουζίνα, μᾶτην δ' ἐπειρᾶτο νὰ τὴν ἐξυπνήσῃ καὶ τὴν μεταφέρει εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν Ἡρώων τὸ λαϊκὸν νταοῦλι, μᾶτην ἀνέμενον αὐτὴν en face καὶ en las οἱ Παρνασσίδαι εἰς τὸν χορὸν τῶν καὶ μᾶτην τὴν διεξεδίκε ἡ παρωδία τῶν bals de l'Opéra ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Μπούκουρα.

Καὶ ἀκόμη ἡ τρελλὴ νεᾶνις κοιμᾶται ὡς διατελοῦσα ἐν ληθαργῳ.

Καὶ ἤδη ἔρχεται, ἔφθασε βραδεὶ ἀλλὰ σταθερῶ τῷ βήματι, προέβαλε τὴν ὄστεωδὴ κεφαλὴν ἢ Σαρκαστή, ὑψηλὴ ξερκαγιανὴ γρατῆα, ἀποπνεύσασ δριμελὴν ὀσμὴν ἐκκλησίας, σκοροῦδου, προσευχῆς καὶ φασουλίου.

Ἄν δὲν κατορθώσωμεν νὰ ἐξυπνήσωμεν καὶ σήμερον τὴν κοιμημένην Ἀπόκρηον, ἕς ὁμολογήσωμεν τὴν ἀνικανότητά μας καὶ νὰ διασκεδάσωμεν ἀκόμη, ἕς ἐνδυσθῶμεν σάκκον ὑποδεχόμενοι τὴν Τεσσαρκαστήν καὶ ἕς γράψωμεν καὶ διὰ τὴν ἐφετεινὴν Ἀποκρηά μας, θύμα, ὡς τόσαι ἄλλαι ἀδελφαὶ τῆς, τῆς ψυχρότητος, ἥτις κατέλασε τὴν κοινωνίαν μας, τότε τὸ ἐπιτύμβιον:

«Ἐνταῦθα κείται ἡ Ἀπόκρηος τοῦ 84, ἀποθανοῦσα παρθένος πάσης εὐφυοῦς ἐπινοίας, πάσης εὐθύμου ζωηρότητος, πικρὸς φαιδρῶ θορύβου».

ΑΜΑΣΚΑΡΕΥΤΟΣ

ANEMOMAZOMATA

Ἐνομίζομεν ὅτι ἡ δικαιοδοσία τῆς μύτης τοῦ μεγαλοπράγματος Ζακυνθίου ὑπουργοῦ τῶν ἑσωτερικῶν ἐξετάσεται ἀπὸ τῶν βῆθρων τῶν φυλακῶν μέχρι τῶν ὑπονόμων. Ἡπατώμεθα. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην ὑπήχθη καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Λομβάρδος δὲν διορίζει μόνον ὁδοεπιστάτας καὶ κλητῆρας ὁ κ. Λομβάρδος παῖει καὶ χειροτονεῖ ἀρχιεπισκόπους μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν, μετ' ἧς τάσσει τὸν ἀράπην Χρῆστον φύλακα τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου καὶ φρουρὸν τῆς ὑγείας καὶ τῆς σωτηρίας τῶν πολιτῶν καὶ ἀπόδειξις τὸ σκανδαλωδέστατον ἐπεισόδιον τῆς παύσεως τοῦ σεβασίμου ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου διὰ σκευωρίας κακοήθους. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος λοιπὸν εὐρίσκειται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Λομβάρδου αὐτὸς εἶνε ὁ ἀνάτατος ποιμενάρχης τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληρώματος. Ὡστε μὴ θαυμάσετε ἂν τὸν ἴδῃτε ἀπομυσσόμενον ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τινος ὠμοφορίου ἀντὶ τοῦ ἱστορικοῦ μανδηλίου. Τοιοῦτος ἔπρεπε νὰ ἦν ἀρχιερεὺς!!...

Δικαίως ἐπειράχθημεν οἱ Ἕλληνες διὰ τὰς ἀηδεῖς βωμολογίας τῶν Γάλλων, οἵτινες ἔβρον καὶ αὐτὰ τᾶρα νὰ μᾶς σκώψουν, ἀποκαλοῦντας Ἕλληνας τοὺς κλέπτοντας εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. Ἰσα ἴσα τὸ χαρτοπαίγνιον εἶνε ἐκ τῶν ὀλίγων μερῶν ἐνθα διατηρεῖται ἀνεραία ἡ ἑλληνικὴ τιμιότης. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχε ὑπόνοιά τις περὶ τούτου παρὰ τοῖς ξένοις καὶ αὐτὴ θὶ ἐκλείψῃ, καταργουμένου νῦν τοῦ χαρτοπαίγνιου ἐν Ἑλλάδι, διότι ὁ Τρικοῦπης

ἐπιβάλλει φόρον βαρύτερον εἰς τὰ παιγνίωχαρτα. Καὶ ἰδοὺ πᾶς τὰ φορολογικὰ μέτρα τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν.

Ἐν τούτοις, κατὰ σύμπτωσιν πονηρὰν καὶ παράδοξον τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκόπητο ἡ δημοσιογραφία καὶ ἀπέκρουε μετ' ἀγανακτικῆσεως τὴν ἀδικον μομφὴν, ἐδημοσίευσεν αὐτὴ ἡ ἰδία δημοσιογραφία, ὅτι α') ἐκλάπη ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ἐν ἀγαλμάτων β') ὅτι ἐληστεύθησαν εἰς Μάνην τρεῖς ἀξιωματικοὶ αὐστριακοῦ πολεμικοῦ πλοίου καὶ γ') ὅτι ἐν Φαρσάλαις ἀνεκαλύφθη ληστρικὴ ἐταιρεία καθ' ἣλα διωργανισμένη.

ΗΛΙΟΣ

Διάφοροι δίδονται ἐξηγήσεις περὶ τοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, πανταχοῦ ἀντηχοῦντος δημώδους ρητοῦ Ἡλίου, Ἡλιος, ἀλλ' οὐδεμία ἐξ αὐτῶν εἶνε ἀκριβής. Καὶ ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀπλούστατον, τὸσον ἀπλὸν ὅσον εἶνε ἡ σοφία τοῦ κ. Λομβάρδου καὶ ἡ μέθοδος τοῦ κ. Κοσονάκου, ἀπορούμεν δὲ τῇ ἀληθείᾳ πᾶς οἱ ἄνθρωποι εἶνε τὸσον ἐπιλήθμονες.

Ὁ Ἄσμοδαῖος, ὡς ἐνθυμοῦνται βεβαίως οἱ ἀναγνώσται, εἰς τὸ προφητικὸν αὐτοῦ ἡμερολόγιον προείπεν ὅτι, ἀφοῦ ὁ κυριεῶν πλανήτης κατὰ τὸ νέον ἔτος 1884 εἶνε ὁ Ἡλιος, θὰ ἐπικρατήσωσιν εἰς τὸν κόσμον αἱ ἰδέαι τοῦ κ. Πύρλα. Τοῦτο ἐφάνη τολμηρὸν εἰς τινὰς τῶν ἀντιπάλων τοῦ περικλεοῦς καθηγητοῦ ἀλλ' ὅμως ἰδοὺ ἡ πρόρρησις κατὰ γράμμα πραγματοποιουμένη.

Αἱ ἰδέαι τοῦ κ. Πύρλα κατεσκήνωσαν εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Τρικοῦπης καὶ ἡ λογικὴ τοῦ σοφοῦ καθηγητοῦ ἐλήφθη ὡς θεόδοτος χρησμός καὶ ἐμπνέει καὶ ποδηγετεῖ τὰ διαβήματα τοῦ ἡμετέρου κυβερνήτου. Αἱ σκέψεις, αἱ ἀποφάσεις, οἱ νόμοι, αἱ διατάξεις, πάντα τὰ λεγόμενα, τὰ γραφόμενα καὶ τὰ διαπραττόμενα παρὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτοῦ κανονίζονται ἐκ τοῦ πνεύματος τῶν θεωριῶν τοῦ Φοίβου καὶ τοῦ Παραφοίβου. Καὶ αὐτὴ ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος τοῦ κ. Πύρλα ἐκτελεῖται ἀπαρεγκλίτως. Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς εἶνε κεκρυμμένος ὀκαδὸς τῆς ἡλεκτροθεραπείας. Ὁ κ. Τρικοῦπης ἐφήρμοσε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐφαρμόζῃ τὸ σύστημα τοῦτο ἀπὸ τῆς εὐκλεοῦς ἐποχῆς τοῦ Καραλή Δερβὲν μέχρι σήμερον μεταδίδων εἰς τὸ ταλαίπωρον ἔθνος ἀδιακόπους ἡλεκτρικοὺς κλονισμούς, δι' ἀποφάσεων παραλόγων, διὰ φόρων ἀπροσοκλήτων, διὰ τολμηρῶν καὶ ἐπικινδύνων ἐπιχειρήσεων. Πᾶσα ἰκμὴς ζωῆς ἀπερροφήθη ὁ πόρος τοῦ ἔθνους ἐστεῖρευσαν ἐκ τῆς σκατάλης, ὁ ἐργάτης στένει, οἱ ἔμποροι θρηνοῦσιν ἢ αυτοκτονοῦσι καὶ αἱ ἀράχναι πλέκουσι τοὺς ἱστῶς τῶν ἐντὸς τῶν κανῶν ἀποθηκῶν. Ἀλλ' ὁ ἱσθὸς τῆς ἀράχνης ἔχει ἀντιπυρετικὴν ἰδιότητα τὸ διαβεβαίω καὶ τὸ κηρύττει μεγαλοφώνως ὁ κ. Πύρλας καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπίτηδες θέλει νὰ δημιουργήσῃ πλοῦσιαν συγκομιδὴν τοῦ πολιτικῆς τούτου φαρμάκου διὰ νὰ κατευνασθῇ δι' αὐτοῦ τοῦ ἔθνους τὸν πυρετῶδὴ ὄργανισμὸν...

Θέλετε ἄλλας ἀποδείξεις; Ἐπίειθητε ἢ οὐ ὅτι ἡ Ἑλλάς διοικεῖται μὲ τὰς ἰδέας τοῦ σοφοῦ συντάκτου τοῦ Φοίβου, τοῦ Παραφοίβου καὶ τοῦ Ἡλίου; Ὁ λαὸς τὸ ἐνόησε καὶ τὸ ἀνακηρύττει διὰ τῆς λέξεως, ἥτις εἶνε τὸ τρίπλοῦν ἔμβλημα τοῦ κ. Πύρλα.

Ἡλιος! λοιπὸν ἀναφανοῦμεν καὶ ἡμεῖς, εὐχόμενοι νὰ ἴδωμεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν τὸν ἀληθῆ μέγαν διδάσκαλον τῆς σημερινῆς πολιτικῆς κ. Πύρλαν, ἀντὶ τοῦ μαθητοῦ κ. Τρικοῦπης

ΔΙΑΒΟΔΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ὁ κ. Πύρλας εἶνε τὰς ἡμέρας αὐτὰς εἰς τῆς δόξαις του, διότι τὸ ὄνομα τῆς λησμονηθείσης ἐφημερίδος του "Ἡλῖος" εἶνε δημοτικώτατον, περιτρέχον εἰς τὰ χεῖλη ὄλων. Φαίνεται δὲ ὅτι αὐτὸ καὶ τὸ ἡμέτερον Βάρ' του, τὸ ὁποῖον καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀρκετὰ ἠκούσθη, θὰ κυριαρχήσῃ τῆς σημερινῆς Ἀπόκρως.

Πρὸς δικαιολόγησιν τῶν καθ' ἑκάστην ὑποβαλλομένων ἀτελῶν καὶ βεβιασμένων νομοσχεδίων ἡ "Ὀρα" προβάλλει ὅτι ὅλα θὰ διορθωθῶσιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ βραδύτερον. Ἄλλ' ἂν πιστεύσωμεν τὸν Ρουσσώ οἱ καλοὶ νόμοι φέρουσι καλλιτέρους καὶ οἱ κακοὶ συνεπάγονται χειροτέρους. Ἡ δὲν ἔχει καλῶς ἢ μετάφρασις, κ. Καζάκη;

Κατὰ τὴν Στοὰν ὁ κ. Τρικούπης ἔχει devise: θραύομαι ἀλλὰ δὲν κάμπτομαι ἢ δὲ ἀντιπολίτευσις δὲν ἔχει τὸ ἀνάστημα ἱκανὸν διὰ νὰ τὸν θραύσῃ. Ἄν ἔχη οὕτω, τότε κατάλληλος ἀντίπαλος τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θὰ ἦτο μόνον ὁ κ. Βαμπᾶς.

Διὰ νὰ μὴ λησμονήσῃ τὰς παλαιὰς τῶν ἔξεις—οἱ καλομαθήμενοι βουλευταὶ μας, ἐζήτησαν νὰ τὰς ἐφαρμόσῃ καὶ ἐν τῇ βουλῇ καλπονοθεύοντες τὴν ἐπὶ τῶν συντάξεων Λαζαρέτου καὶ Πετμεζᾶ ψηφοφορίαν.

Μέγας λόγος γίνεται ἐν Παρισίοις περὶ τῆς ἐν ταῖς παραστάσεσι τοῦ Journal parlé γελοιογραφίας τῆς μύτης ἐνδὸς ὑπουργοῦ. Τὸ ὑπουργεῖον εὔρε πρόφασιν τινα καὶ ἀπηγόρευσε τὰς παραστάσεις, τὸ δὲ ζήτημα ἤχθη καὶ μέχρι τῆς βουλῆς. Εὐτυχῶς διὰ τὴν τρίτην σελίδα τοῦ Ἀσμοδαίου ὁ κ. Λομβάρδος δὲν ἔχει τὴν μύτην τόσο ἐυαίσθητον ὅσον ὁ καθ' ὅλα συνάδελφός του ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας Βαλδὲκ Ρουσσώ.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Journal parlé καλὸν εἶνε νὰ λεχθῇ ὅτι οὔτε τῆς ἐφευρέσεως ταύτης ἢ τμημὴ ἀνήκει εἰς τοὺς ἀλλογενεῖς, διότι ἀπὸ πολλοῦ τοιοῦτο Journal parlé εἶνε ἐνταῦθα ὁ κ. Πλατουτάς καὶ ἄλλοι τινές.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ Ἀστυνομικὸν δελτίον οὕτω πως θὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν εἰδησιν περὶ τῆς ἀνευρέσεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σό-

λωνος ἀμάξης ἀδεσπότου, ἐν ἣ ὑπῆρχεν εἰς κορσές καὶ ἐν μαυροδύλον: «Χθὲς περὶ τὴν 4 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καθ' ἣν ὥραν οἱ σαλεπιτζήδες ἐξήρχοντο εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ὑπέφωσκον ἡ ροδοδάκτυλος ἡὼς ἀνευρέθη ἄμαξα διακεκριμένη εἰς κακὴν κατάστασιν. Ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ὑπαρχόντων ἀντικειμένων καὶ ἐκ τῆς θέσεως, ἐν ἣ εὐρέθη, ὑποτίθεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐσχάτως γενομένην γνωστὴ διακεκριμένην τυχодиώκτηριαν Ἄννα Μπέττερ. Οὐχ ἦρτον ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Ε' τμήματος ἐπελήφθη ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ μυστηρίου».

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΤΟΜΟΙ ΔΥΟ ANTI ΦΡ. ΠΙΕΝΤΕ

Πωλοῦνται ἐν τῇ βιβλιοπωλείᾳ τοῦ κ. Ἀντωνιάδου (ὁδὸς Ἐρμού), ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παίδων καὶ ἐν τῇ Διευθύνσει τοῦ Ἀσμοδαίου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ (Διμίλιου Εἰμαρμένου)

ΠΑΙΔΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Πωλοῦνται καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἀσμοδαίου

ἀντὶ δρ. ν. 2

Γ. ΠΑΜΠΑΝΟΣ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

26 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 26

Ἄνωθεν τοῦ Γερμανικοῦ ἀρτοποιείου Σίκ.

δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 8 μέχρι τῶν 12 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 2 μέχρι τῶν 6 μ.μ.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ "ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ,"

21. ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 21.

Γνωστοποιεῖται, ὅτι τὸ Γαλακτοκομεῖον ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ παραδίδει ἀγνὸν γάλα ἡγελαδινὸν καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς τοὺς ἐγγραφόμενους συνδρομητὰς ἐντὸς φιαλῶν καλῶς ἐσφραγισμένων.

Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κεντρικωτέρας θέσεις, ἐπὶ τῆς καλλιτέρας τῶν ὁδῶν μας, παραπλεύρως τὰς Πιστωτικῆς, ἤνοιξε καὶ δέχεται κόσμον, κόσμον τὸ νέον CAFE RESTAURANT τοῦ κ. ΠΕΛΟΠΙΔΑ. Ἄπλου ἄμα καὶ κομψόν, τὴν ἐπίπλωσιν καθαρῶτατον καὶ πρόθυμον τὴν ὑπηρεσίαν, κατάφωτον καὶ ἀπαστράπτον χρησιμεύει ἐκεῖ ὡς δέλεαρ εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἔμπορεῖ παρὰ νὰ πιασθῇ πᾶς διαβάτης τῆς ὁδοῦ Σταδίου.